

Nr 46.

Av fru Nordgren, angående utredning om åtgärder för drunkningsolyckornas bekämpande.

Vid 1944 års riksdag beslöts, i anledning av tvenne motioner i A. K., skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om fullständig utredning angående möjligheterna att förbättra det svenska folkets, speciellt det uppväxande släktets, simkunnighet, bl. a. genom att införa bestämmelser om obligatorisk simundervisning för landets skolor. Säkerligen är en åtgärd av detta slag ägnad att minska antalet drunkningsolyckor i vårt land för framtiden. Men även andra åtgärder torde vara påkallade för bekämpandet av drunkningsolyckorna. I ett uttalande i pressen har från ledande håll inom Svenska livräddningssällskapet framförts önskemålet om tillsättandet av en statlig utredningsnämnd för drunkningsolyckornas bekämpande på bredaste bas. De siffror ur 1944 års drunkningsstatistik, som anfördes i nämnda uttalande, ge också vid handen att önskemålet om statens medverkan till ett på bred bas lagt bekämpande av drunkningsolyckorna är befogat. Enligt de av Svenska livräddningssällskapet framlagda siffrorna överstego drunkningsolyckorna ett antal av 400 under år 1944. Sålunda inträffade under månaderna juni—augusti 93 badolyckor, och under samma tid omkommo 43 personer genom haverier, 14 under fiske och 5 under räddningsförsök. I en särklass stå de badolyckor — inalles 22 — då en till synes säker simmare plötsligt sjunker och blir borta, drabbad av hjärt- eller muskelförlamning, svimning eller annat. Särskilt beklämmande te sig de 21 drunkningsrapporter, som gällde småttingar under 5 år, den yngsta fyra månader. Isarna ha under år 1944 krävt 53 offer, medan övriga cirka 190 fall varit i stort sett hänförliga till yrkesutövning på sjön. Härtill kommer att man måste räkna med att ett antal drunkningsolyckor inträffat i obygderna, vilka inte kommit till offentlig kännedom.

Även om antalet 400 utgör en ringa procent av vår folkmängd är det dock här fråga om människoliv som gått förlorade och varav måhända en del kunnat räddas om upplysnings- och propagandaverksamheten på ifrågavarande område varit mera omfattande. Tvivelsutan utför Svenska livräddningssällskapet ett förtjänstfullt arbete på området, genom sin aktion för kommunala simskolor och badplatser, m. m., men av ovan anförda uttalande från sällskapets sida framgår att ytterligare åtgärder äro erforderliga och att statens medverkan härtill är behövlig. Lämpligt vore måhända att — om den av riksdagen begärda utredningen, angående åtgärder för

simkunnighetens förbättrande hos vårt folk, kommer till stånd — i samband härmed frågan om drunkningsolyckornas bekämpande på bredaste bas bleve föremål för utredning.

Med stöd av det anförda hemställes.

att riksdagen måtte besluta skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning angående vilka åtgärder som kunna och böra vidtagas för drunkningsolyckornas bekämpande på bred bas samt hemställa att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga de förslag vartill utredningen eventuellt kan föranleda.

Stockholm den 15 januari 1945.

Olivia Nordgren.